

Коломійцева Валерія
студентка 7 курсу факультету
психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **Мартиненко О. В.**,
к.пед.н, доцент(БДПУ)

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВУЛИЧНИХ ТАНЦІВ

У хореографічних колективах останнім часом набувають популярності різноманітні види сучасного хореографічного мистецтва, серед яких належне місце займає вуличний танець. Це пов'язано з популяризацією сучасного танцю в телевізійних проєктах, бажанням дітей та молоді засвоювати модні танцювальні течії, виділятися в середовищі однолітків та проявляти свою індивідуальність.

Вуличні танці носять масовий характер, тому що історія їх виникнення пов'язана з творчістю вуличних танцівників, основою яких була імпровізація. Сучасні вуличні танці різноманітні і не обмежені чітким стилем. На вулиці немає хореографів, які вимагають дотримуватися певних рамок стилю. Даний вид танцю дозволяє висловити свої емоції засобами імпровізації та самореалізації, контактувати і загравати з публікою та іншими танцюристами.

Однією з особливостей вуличних танців є те, що для їх засвоєння танцівник може не мати спеціальних здібностей характерних для занять професійною хореографією (танцювальний крок, апломб, виворітність, гнучкість та ін.). Важливою умовою є хороша фізична форма, зацікавленість, музичний слух, креативність.

Досліджень по даній темі небагато, більшість з них стосується сучасної хореографії, яка включає в себе рухи вуличних танців. Аналіз літератури показав, що теоретики та практики розглядали загальні питання хіп-хоп культури (В. Луків, А. Бамбаагаа, Mr. Wiggles, B. Stretch, Д. Кембелл та ін.), вправи і техніки для розвитку фрістайлу (вільної імпровізації) (В. Образцов), базові рухи хіп-хопу та брейк-данс танцю (Л. Дубінін, С. Полятков та ін.).

Мета статті – визначити проблеми та перспективи розвитку вуличних танців як сценічного виду хореографії.

Першою проблемою, на наш погляд, є відсутність у програмах ВНЗ педагогічного напрямку дисциплін, які пов'язані з вуличними танцями. Друга – полягає в обмеженій кількості методичної літератури для вивчення хіп-хоп культури та вуличних танців. На основі аналізу літератури, ми можемо зробити висновок, що в основному всі видання англійською, тому не кожен може використовувати такі джерела інформації. Найбільш розповсюдженими методичними матеріалами з вивчення та викладання хіп-хопу та брейк-дансу в Україні можна вважати дві книги: С. Полятков «Основи сучасного танця» та Л. Дунінін «Брейкинг – теорія, методика, практика».

Наступна проблема полягає у великій вартості майстер-класів. Наприклад, у середньому майстер-класи від українських танцівників

коштують – 200-300 грн. за годину, а іноземних (Joseph Go, Link, Buddha Stretch, Tiger G, Freezy, Mista Sweet та ін.) – 30-40 євро.

Поряд з проблемами, на наш погляд, можна визначити декілька перспектив розвитку вуличних танців:

– поява українських танцювальних спілок (ВГО ACETU, UNION OF DANCE EDUCATORS), основними завданнями яких є пропаганда та популяризація сучасних танців серед школярів, студентів та інших верств населення України; розвиток і зміцнення зв'язку з міжнародними федераціями, асоціаціями у сфері сучасного танцю; сприяння соціальному захисту танцюристів та тренерів; участь у розробці і реалізації програм розвитку сучасного танцю в Україні;

– проведення конкурсів та фестивалів, які допомагають збагачувати досвід, обмінюватись знаннями та новими танцювальними техніками. Наприклад, Juste Debout (Франція), Yalta Summer Jam та Adrenaline Fest World Wide (Україна), Battle of the Year (Росія);

– поява нових стилів і напрямів: крампінг (мікс танців західного узбережжя (popping, waving, tutting); стріт-джаз (суміш хіп-хопу і джазу); нью-стайл (варіація на базі олдскульсківського та лос-анджелівського хіп-хопу стилів хіп-хопу; La-style (постановочний танець, де хореограф вигадує рухи і зв'язки під певну музику);

– застосування вуличних танців у балетних виставах. (постановка Д. Уебер «Лускунчик в стилі хіп-хоп», балет з елементами брейкінга «Переміщення / Motion» у постановці Б. Бушелагема на музику молодого українського музиканта А. Симоновича).

Отже, вуличні стилі сучасного танцю мають як проблеми розвитку, так і перспективи, окреслення яких може впливати на їх активне впровадження в практику роботи хореографічних колективів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баранов В. И. Классификация элементов брейкинга // Современные исследования социальных проблем: сб. мат-лов II Общероссийской научн. конф. с международным участием (май 2010 г.). – Красноярск, 2010. №1.- С. 22-25.

2. Дарнст К. К. Уличная культура [Текст] / К. К. Дарнст. – СПб. : Издательство «Лань» – СПб, 2001. – 93с.

3. Дубинин Л. Г. Брейкинг: теория, методика, практика / Л. Г. Дубинин – М. 2015. – 224 с.